

ZÁKLADNÍ PRINCIPY VÝUKY A HODNOCENÍ V ZŠ DUBNÉ

Výuka

1. Školní očekávané výstupy svými požadavky nepřevyšují výstupy RVP.
2. Učitel hledá cesty individualizace výuky s ohledem na zájem a preference žáka a využívá diferenciaci výuky s ohledem na obtížnost úloh a možnosti žáka.
4. Učitel využívá pestré výukové metody, v maximální míře nahrazuje frontální výuku a výklad, protože si je jako odborník ve svém oboru vědom, že jde o nejméně efektivní výukové metody s ohledem na kvalitu osvojených znalostí a kompetencí.
7. Domácí úkoly nesmí diskriminovat žáky s nedostatečně podpůrným domácím prostředím, v případě procvičovacích úkolů musí forma úkolů poskytovat žákovi okamžitou zpětnou vazbu (např. využití výukového softwaru). Učitel upřednostňuje domácí úkoly dobrovolné, motivační, zvládnutelné na konkrétní úrovni žáka, propojující školní učivo s reálným životem.

Hodnocení

1. Hodnocení je **individualizované**, nesrovnává žáky mezi sebou ani s nějakou normou.
2. Hodnocení zohledňuje možnosti a individuální předpoklady každého žáka.
3. Hodnocení hodnotí úroveň očekávaných výstupů dle ŠVP.
4. Učitel využívá formativní hodnocení minimálně ve stejné míře jako hodnocení sumativní.
 - a. Formativní hodnocení je takové, které pracuje s chybou a netrestá jí, z toho důvodu musí být procesní (hodnotí proces, ne výsledek) a musí poskytovat zpětnou vazbu (ideálně formou vzájemného vrstevnického hodnocení).
 - Klasifikace při formativním hodnocení může být maximálně „1 nebo nic“, případně nějaká jiná alternativní forma.
 - Výstupem může být i klasická písemka, ale místo strhávání bodů za chyby se s chybami dál pracuje a výslednou známkou je 1 (splnil všechna kritéria) nebo nic (nesplnil některé kritérium). Výsledek „nesplnil“ se také zaznamenává a zohledňuje se při hodnocení postoje žáka k předmětu.
 - b. Sumativní hodnocení hodnotí úroveň dosažení očekávaného výstupu na dané úrovni.
 - Klasifikace může být v rozsahu 1 – 5, učitel ale musí dobře zvážit důsledek špatné známky. Didakticky efektivnější je forma 1, 2, 3, N. Z hlediska celkového hodnocení má „N“ stejný dopad jako špatné známky, ale nemá jejich negativní důsledky.
 - c. Na jeden sumativní výstup musí připadat **minimálně** jeden formativní výstup – např. v průběhu tematického celku hodnotí učitel formativně, na konci tematického celku dá dětem sumativní test, který normálně ohodnotí.

5. Učitel zařazuje sebehodnocení a vzájemné hodnocení. Nechce-li se nechat učitel od žáků sám ohodnotit, musí to udělat vedení školy.
6. Konečná známka na vysvědčení není průměrem známek, ale zohledňuje úroveň dosažení očekávaných výstupů, aktivitu, postoj k předmětu, sebehodnocení.
7. Učitelé nedávají žákům velké čtvrtletní a pololetní písemné práce, zkoušení u tabule využívá jen v mimořádných případech s přihlédnutím k individuálním potřebám žáka, zbytek třídy přítom pouze pasivně nesleduje, ale pracuje na vlastním zadání.

Druhy hodnocení v systému Škola Online.

Do systému ŠOL zadává učitel tři druhy hodnocení

1. velká známka (váha 1,0)
2. malá známka (váha 0,5)

Hodnocení pomocí známek slouží k hodnocení formativních i sumativních výstupů za předpokladu dodržení výše uvedených omezení.

3. dovednostní hodnocení – stručné slovní hodnocení – dovednostní bod (dobrá práce, dobrý nápad, pomoc spolužákovi, disrespekt, kazí práci týmu ...)

Dovednostní hodnocení slouží k zaznamenání významných skutečností v oblasti soft skill žáka, které nelze známkou postihnout, a to jak pozitivních (dobrá práce, dobrý nápad, pomoc spolužákovi, ...), tak negativních (sabotér, disrespekt, kazí práci týmu, ...).

Výsledná klasifikace zadávaná do ŠOL na konci klasifikačního období není výsledkem aritmetického průměru, ale zohledňuje, všechny druhy hodnocení (známky, dovednostní body, sebehodnocení žáků).

Bodové hodnocení, klasifikace

Žáci 1. až 5. ročníku jsou v průběhu školního roku hodnoceni klasickými známkami, od šestého ročníku jsou hodnoceni pomocí bodového, resp. procentuálního hodnocení.